

něgdy nejdu spát
a motám se městem
a myslím na to co jsem
a hlavně na to co nejsem
spěchat není kam a proč
mně nejede žádný vlak
a kdyby přece náhodou
raději odvrátím zrak

podle kolejí se vracím domů
brečím jak ženská směju se tomu
vylejzá slunko nad panelák
jak bysem rád jednou vylez - taky tak
je neděle ráno a zvony zvoní
nevěřím ničemu ale TEĎ hlavu skloním
vylejzá slunko nad panelák
jak bysem rád jednou vylez - taky tak

všechny cesty prý
odněkud někam vedou
mě ale teďka spíš
ruce v kapsách zebou
a nenapadá mě nic
žádný věty žádný slova
co se dá dělat lepšího
než každý ráno zkoušet to znova a znova ?!

podle kolejí ...